Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 4677/24
30.5.2025. године
Б е о г р а д

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Ирене Трифуновић Радуловић, председника већа, Иде Никитовић и Марине Бркић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Коста Крчединац, адвокат из Панчева, ул. Жарка Зрењанина бр.4, против тужене Репулике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Зрењанину, ул. Пупинова бр. 1, ради утврђења права својине, одлучујући о жалби тужене, изјављеној против пресуде Основног суда у Панчеву П 2236/23 од 20.05.2024. године, у седници већа одржаној дана 30.05.2025. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба тужене и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Основног суда у Панчеву П 2236/23 од 20.05.2024. године.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Панчеву П 2236/23 од 20.05.2024. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован приговор апсолутне ненадлежности суда. Ставом другим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и утврђено да је тужилац стекао право својине у 1/1 идеалног дела на непокретности уписане у Листу непокретности бр. ... КО ..., парцела број ... број дела 1, њива прве класе, у потесу 2. ..., остало грађевинско земљиште у државној својини површине 5.462 м2, што је тужена дужна признати и трпети да се на основу ове пресуде у јавном регистру права својине брише као власник, а уместо ње упише тужилац у року до 15 дана. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу надокнади трошкове поступка у износу до 160.316,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде па до коначне исплате.

Против наведене пресуде, тужена је благовремено изјавила жалбу из свих законских разлога. Трошкове другостепеног поступка је тражила и определила.

Испитујући правилност и законитост побијане пресуде сходно члану 386 Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС”, број 72/11 са каснијим изменама и

допунама), апелациони суд је нашао да је жалба тужене неоснована.

У спроведеном поступку првостепени суд није учинио ниједну од битних повреда одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачке 1-3, 5, 7 и 9 ЗПП на које овај суд, као другостепени пази по службеној дужности, а неосновано се жалбом указује на битну повреду из тачке 12 ове законске одредбе. Изрека побијане пресуде је јасна и разумљива, није противречна изнетим разлозима о битним чињеницама, који су јасни и потпуни, те се њена законитост и правилност могу испитати.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац и његови правни претходници у државини кат.парц број ... број дела 1, њива прве класе, у потесу ..., остало грађевинско земљиште у, државној својини површине 5.462 м2, на којој је тужена у ЛН број ... КО ... уписана као власник. Према наводима тужиоца саслушаног у својству парничне странке и саслушаних сведока предметну непокретност је од 1950. године користио тужиочев деда, када је наследио од своје тетке. Након дедине смрти 1999.године парцелу је наставио да обрађује тужиочев отац ББ, који је преминуо 2016. године, а потом је тужилац наставио да користи парцелу и у томе као и његови претходници никада није ометан. Уговором о поклону који је оверен пред Општинским судом у Панчеву под бројем Ов 2370/98 од 28.04.1998. године, тужилац је у својству поклонопримца од свог деде, у својству поклонодавца, између осталих, добио на поклон и предметну парцелу ближе описану у изреци побијане пресуде. Чланом 2 наведеног уговора констатовано је да поклонодавац закљученим уговором поклања поклонопримцу свом законитом унуку на вечно и бестеретно непокретности што он прима са захвалношћу, а чланом 3 је констатовано да се поклонопримац већ налази у поседу непокретности те да поклонодавац дозвољава да се поклонопримац у земљишним књигама упише као власник и корисник предметних непокретности на основу уговора без даљег питања или одобрења. Према старом премеру пре ступања на снагу катастра непокретности за КО ... у земљишнокњижном улошку број ... КО ... на предметној кат.парц тужилац је био уписан као поседник на основу закљученог уговора о поклону. Дана 21.1.2023.године тужилац се писмено обратио Републичком геодетском заводу, Служби за катастар непокретности захтевом за промену врста права и облика својине-конверзију на к.п. ... КО ... уписаној у Листу непокретности бр. ... КО ..., који је решењем број 952-02-4-111-112708/23 од 23.10.2023. године одбачен.

На основу овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је утврдио да је тужилац одржајем стекао право власништва на предметној парцели, па је позивајући се на члан 28, 30, 72 Закона о основама својинско-правних односа, одлучио као у ставу првом изреке побијане пресуде.

Овакву одлуку првостепеног суда, прихвата и овај суд као другостепени. Првостепени суд је приликом доношења побијане одлуке правилно оценио изведене доказе појединачно и у међусобној вези, а затим на основу резултата целокупног поступка (члан 8 ЗПП), дао јасне разлоге које чињенице сматра доказаним, па се не доводи у сумњу правилност утврђеног чињеничног стања до којег је првостепени суд дошао на основу слободног судијског уверења, савесном и брижљивом оценом свих изведених доказа појединачно и у међусобној вези.

Код чињенице да је суд правилно оценио оправданост веровања тужиоца у

правни основ своје државине у трајању од преко 20 година, односно да је он титулар права чију садржину фактички врши, као и пропуста тужене у погледу обарања претпоставке о савесности тужиоца као држаоца, без утицаја на другачију одлуку у овој правној ствари су наводи жалбе тужене којима се указује да првостепени суд није утврдио правни след стицања предметне непокретности. Ово стога што је према одредби чл. 28 став 4 Закона о основама својинскоправних односа савестан држалац непокретне ствари на коју други има право својине, стиче својину на ту ствар одржајем протеком 20 година, као што се државина на ствари по законској претпоставци из члана 72 став 2 Закона о основама својинско-правних односа, сматра савесном све док се супротно не докаже, а терет доказивања пада на књижног власника. Савестан држалац непокретне ствари на којој други има право својине стиче својину када протекне време потребно за одржај, а наступањем услова за одржај право укњиженог власника престаје.

Осталим жалбеним наводима не доводи се у сумњу правилност изнетог правног становишта, због чега нису посебно образлагани.

Правилна је и одлука о трошковима поступка, јер је донета правилном применом одредбе члана 150, 153, 154 и 163 ЗПП.

Из изнетих разлога, на основу одредбе члана390 ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке ове пресуде.

На основу одредбе члана 165 ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке ове пресуде, с обзиром на то да тужена није успела у жалбеном поступку.

Председник већа-судија
Ирена Трифуновић Радуловић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић